

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το παρακάτω Πρακτικό δεν αποτελεί το τελικό κείμενο, διότι εκκρεμούν ορθογραφικές, συντακτικές και νομοτεχνικές διορθώσεις.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ
Η΄ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ
ΙΒ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΗ΄
Πέμπτη 25 Οκτωβρίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 25 Οκτωβρίου 2007, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.33΄, συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ΄ Αντιπροέδρου αυτής κυρίου ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΕΡΑΝΤΖΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση. Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Παρακαλώ με τη συναίνεση του Σώματος να προταχθεί η συζήτηση της επίκαιρης ερώτησης της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κυρίας Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Το ζήτησε ο Υπουργός γιατί έχει μια ανειλημμένη υποχρέωση.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς θα συζητηθεί η με αριθμό 102/22.10.2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κυρίας Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τα Κέντρα Πόνου κ.λπ.

Το κείμενο της ερωτήσεως της κυρίας Κανέλλη έχει ως εξής:

«Το εμπόριο της Υγείας είναι εξ αρχής εμπόριο του πόνου. Το πρόσφατο συνέδριο της Παρηγορητικής Φροντίδας (ΠΑΡ.ΣΥ.Α.), το 9ο, κατέδειξε με τον αλγεινότερο τρόπο την αδιαφορία της Πολιτείας απέναντι στη θερμοθετημένη επιστημονική πράξη αντιμετώπισης, του πόνου και των συνοδών συμπτωμάτων. Σημειωτέον με βάση τα στοιχεία των ειδικών επιστημόνων το 40% των καρκινοπαθών στα πρώτα στάδια και το 80%-90% στα τελικά στάδια έχουν ανάγκη των εξειδικευμένων κέντρων παρηγορητικής φροντίδας ή ιατρείων πόνου.

Παρά τη σύσταση της επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης και την εγχώρια Υπουργική απόφαση του 1992, δηλαδή εδώ και δεκαπέντε χρόνια, τα Κέντρα Πόνου, όπως είναι γνωστά, δεν έχουν ενταχθεί στους οργανισμούς των δημόσιων νοσοκομείων. Υπολειπουργούν χωρίς προσωπικό και νοσηλευτές, χωρίς καν δύο ή τρεις κλίνες ανά νοσοκομείο. Η κατ΄ οίκον νοσηλεία για την αντιμετώπιση του πόνου καρκινοβατεί. Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι οι καρκινοπαθείς και οι οικογένειές τους και άλλες ομάδες ασθενών που έχουν ανάγκη αυτών των κέντρων, να γίνονται αντικείμενα εκμετάλλευσης από τους επιτήδειους της ιδιωτικής υγείας.

Τέλος, ερωτηματικά προκαλεί γιατί η συνταγογράφηση οπιοειδών κατά του πόνου γίνεται από επιτροπή του Υπουργείου, στην οποία δεν συμμετέχει κλινικός γιατρός που να γνωρίζει τη χρήση τους κ.λπ.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

α) Αν θα δεχθεί ποτέ τους αρμοδίους κατ΄ αρχάς μετά από δεκαετία.

β) Αν θα προβλεφθούν νέες θέσεις μόνιμου ιατρικού, νοσηλευτικού και παραϊατρικού προσωπικού για τη Δημόσια παροχή Παρηγορητικής.»

Παρακαλείται ο Υπουργός κ. Αβραμόπουλος να απαντήσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτα απ΄ όλα θα ήθελα να πω ότι η ερώτηση που υποβάλλει η κυρία Κανέλλη είναι και επίκαιρη και ουσιαστική. Συμπίπτει δε και με μία σειρά από πρωτοβουλίες που έχει αναλάβει εδώ και αρκετό καιρό η Κυβέρνηση, διότι πράγματι, πρέπει να το επιβεβαιώσω, μέχρι σήμερα δεν υπάρχει ειδικό θεσμικό πλαίσιο για την ίδρυση αλλά και για τη λειτουργία των ιατρείων πόνου.

Ίσως ξεφεύγει από τη γνώση μας και από τις εμπειρίες το πόσο σημαντικό είναι αυτό το κομμάτι που θίγετε σήμερα με την ερώτησή σας. Έχει να κάνει και με τους ίδιους τους ασθενείς και με τις οικογένειές τους. Αντανακλά δε μία από τις πιο σημαντικές διαστάσεις του κοινωνικού μας πολιτισμού, διότι -μέχρι τώρα ξέραμε ότι η υγεία, το σύστημα ήταν εκεί για την πρόβλεψη, για τη θεραπεία, για την αποκατάσταση- βασικός στόχος κάθε πολιτικής υγείας είναι η ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Γι΄ αυτό και έχουμε ήδη κινηθεί, κυρία Κανέλλη. Σήμερα, στην ευρύτερη περιοχή της Αττικής, κατ΄ αρχήν λειτουργούν σε 17 νοσοκομεία ιατρεία πόνου και στην υπόλοιπη Ελλάδα άλλα 25. Παρ΄ όλα αυτά, οφείλω να σημειώσω ότι δεν επαρκούν. Τι παρέχεται σε αυτά τα ιατρεία: παρέχεται η αποκαλούμενη παρηγορητική αγωγή. Είναι αλήθεια ότι αυτή η κατάσταση δεν μας ικανοποιούσε και για το σκοπό αυτό ήδη από τον προηγούμενο χρόνο, από τον Οκτώβριο του 2006, ζήτησα από το Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας, το ανώτατο όργανο της υγείας, μία συγκροτημένη και ολοκληρωμένη πρόταση-εισήγηση για τη σύσταση και λειτουργία των ιατρείων, μονάδων ανακούφισης χρόνιου πόνου. Εδώ λοιπόν και λίγους μήνες σας λέω ότι ήδη έχουν γίνει, γι΄ αυτό σας είπα ότι επικαιροποιείται η ερώτησή σας σε σχέση με τις πρωτοβουλίες που έχουμε αναλάβει με εμπειρισταμένη

πρόταση-εισηγησή του. Θέτει το πλαίσιο ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Μου δίνετε, κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό ακόμη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέτει το πλαίσιο για τη λειτουργία τέτοιου είδους ιατρείων και βεβαίως οι αρμόδιες υπηρεσίες μας πλέον επεξεργάζονται τις σχετικές αποφάσεις που έχουν να κάνουν και με το δεύτερο σκέλος της ερώτησής σας, δηλαδή την πρόσληψη του απαραίτητου προσωπικού.

Θα προσθέσω μερικά ακόμη στη δευτερολογία μου. Αρκούμαι στο να σας πω ότι η πόρτα είναι ανοικτή ανά πάσα στιγμή για μία συνάντηση με το Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο ήδη έχει έλθει σε επαφή μαζί σας, έτσι ώστε από κοινού και με δεδομένη την εμπειρία τους να προγραμματίσουμε τα επόμενα βήματά μας. Είμαστε σε καλό δρόμο. Η Ελλάδα περνά το κατώφλι μιας νέας εποχής σε ό,τι αφορά την ανακούφιση του ανθρώπινου πόνο. Σας ευχαριστώ που μας δώσατε την ευκαιρία να επικαιροποιήσουμε και εμείς τις αποφάσεις που πήραμε πριν από έναν περίπου χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Η κυρία Κανέλλη έχει το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χαίρομαι που το αντιμετωπίζετε έτσι. Βεβαίως θα σας πω ότι δεν είναι καμία ιδιαίτερη επιστημονική εξέλιξη, κύριε Υπουργέ, το γεγονός ότι ο πόνος αντιμετωπίζεται, εμπεριέχεται στον όρκο του Ιπποκράτη. Είναι πρώτο μέλημα του γιατρού. Ο ίδιος ο Ιπποκράτης λέει ότι «πρέπει να αποφεύγεται κάθε πράξη που επιτείνει τον πόνο». Είναι θέμα όμως πολιτικού και οικονομικού συστήματος να μην υπάρχει εμπόριο στον πόνο. Είναι το κατ' εξοχήν προσοδοφόρο εμπόριο και δυστυχώς αποφασισμένο το 1998 στην G7 συν 1: 8. Όταν περισσεύουν χρέη και θέλουν ξαφνικά οι πολυεθνικές εταιρείες να βγάλουν λεφτά, φεύγουν από τις σόου μπίζνες και πηγαίνουν στην υγεία και την κάνουν εμπόριο. Σας παραπέμπω δε στη χαρακτηριστική έκφραση ενός εκ των συμμετεχόντων, ο οποίος είπε: «Ο άνθρωπος πόνος και η παιδεία είναι δύο πράγματα, για τα οποία και οι φτωχοί θα πουλάγανε το κορμί τους. Εκεί θα την πέσουμε για να βγάλουμε λεφτά». Αυτό θέλουμε να αποφύγουμε.

Έγινε πανελλήνιο συνέδριο –ήλθαν όλοι εδώ- μόλις τον Οκτώβρη. Μπορεί να μου λέτε ότι υπάρχουν ιατρεία πόνου σε 17 νοσοκομεία, αλλά θα σας πω μία αλήθεια. Δεν έχει καμία σημασία να υπάρχουν. Αν, από την ώρα που συνταγογραφείται οπιούχο για τον πόνο, δεν υπάρχει κλινικός γιατρός, πάλι θα καταφύγουμε στο εμπόριο, πάλι θα καταφύγουμε σε λάθη. Δεύτερον, δεν νοείται να υπάρχει κέντρο πόνου και να έχει μόνο κοινωνικούς λειτουργούς για το ψυχικό κομμάτι και να μην έχει την ιατρική παρέμβαση. Δεν μπορεί να λείπει μηχάνημα των 30.000 ψωροευρώ –το εννοώ γι' αυτό το ζήτημα- για να μπορεί ο γιατρός που παρεμβαίνει, συνήθως αναισθησιολόγος, με εγχύσεις και με χίλια δυο άλλα πράγματα για να αντιμετωπίζει τον πόνο, να εξετάζει τον ασθενή επιτόπου και να παίζει τη ζωή του κορώνα-γράμματα, ή να χορηγεί δίγραμμες επιταγές, να βγαίνουν οι άνθρωποι έξω να παίρνουν οπιούχα πράγματα.

Δεν μπορεί να μην υπάρχει ξενώνας τελικού σταδίου για τους καρκινοπαθείς.

Χθες ήμουν στο αντικαρκινικό. Το Κομμουνιστικό Κόμμα ήταν εκεί. Ειλικρινά σας το λέω, έχετε δύο διατηρητέα απέναντι, «φιλέτο» του Δημοσίου. Ευκολότερα μπορούν να γίνουν Mall παρά κέντρα υποδοχής των ασθενών και των συγγενών τελικού σταδίου.

Κλείνοντας θέλω να πω ότι πρέπει να υπάρχουν όλα αυτά και να δεχθείτε εκτός από τις αρμόδιες υπηρεσίες τους αρμόδιους ανθρώπους. Είναι τρεις εταιρείες, ένα διοικητικό συμβούλιο. Σας διαβεβαιώνω ότι εκλιπαρεί από το 1992 εισηγήσεις συμβατές με όλα τα διεθνή πρωτόκολλα ικανές να ανακουφίσουν τον πόνο. Δεν συνηγορεί τίποτε άλλο παρά μόνον οι ασθενείς που έχουν καταφύγει σ' αυτά τα κέντρα. Όποτε είχαν το «λαχείο» να βρουν ένα επαρκές κέντρο, έχουν αντιμετωπίσει με εξαιρετική αξιοπρέπεια τον πόνο.

Κοιτάξτε, όλοι θα πεθάνουμε. Στο σύστημα ζούμε και αυτό ξεκαθαρίζει ποιος από μας θα πεθάνει με αξιοπρέπεια και με πραγματικά δικαιώματα και ποιος θα πεθάνει κυριολεκτικά εγκαταλελειμμένος από την κοινωνία των πολιτών που τελικά είναι μόνο για τους λίγους.

Εγώ για το ραντεβού δεσμεύομαι σήμερα που μου το είπατε. Τηλεφωνώ στο γραφείο σας για λογαριασμό της εταιρείας και το κλείνω για να μην μένουμε μόνο στα λόγια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε την κυρία Κανέλλη.

Το λόγο έχει ο κ. Υπουργός για να δευτερολογήσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρία Κανέλλη, σε γενικές γραμμές συμφωνήσαμε. Εκεί που θα μου επιτρέψετε να έχω μία μικρή διαφωνία είναι ως προς τη διάσταση που δώσατε όπου αφήνετε να εννοηθεί ότι εμπορευματοποιείται αυτή η πολύ ευαίσθητη πτυχή του δημόσιου συστήματος υγείας. Θα ήθελα λοιπόν από το Βήμα αυτό να σας διαβεβαιώσω ότι μακριά από μας κάθε τέτοια σκέψη. Θα συμφωνήσω όμως μαζί σας ότι –όπως πολύ ορθά είπατε- αποτελεί κεντρικό στοιχείο της πολιτικής για την υγεία από την εποχή του Ιπποκράτη μέχρι σήμερα η ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου.

Παρόλα αυτά παίρνουμε μέτρα. Πρώτος εγώ παραδέχτηκα -και φαντάζομαι ότι το κάνω όχι εξ ονόματος μονάχα της Κυβερνήσεως, αλλά στη διαχρονική της εξέλιξη από εκείνο τον καιρό που θα έπρεπε να είχαν γίνει αυτά και δεν έγιναν- ότι υπήρξε κενό. Δεν υπήρχε ειδικό θεσμικό πλαίσιο και δημιουργείται τώρα. Αυτό είναι που θα δώσει πειστική και αξιόπιστη απάντηση και κυρίως λειτουργική και αποτελεσματική.

Επί των άλλων σημείων που θίξατε θα ήθελα να σας πω ότι ήδη έχει προχωρήσει μία συνεργασία με την κρατική εταιρεία του Δημοσίου προκειμένου καρκινοπαθείς ή συγγενικά τους πρόσωπα να μπορούν να φιλοξενηθούν κοντά στα σπουδαία ογκολογικά μας νοσοκομεία όπως τον Άγιο Σάββα. Γνωρίζετε ότι ακριβώς δίπλα έχουμε τις προσφυγικές κατοικίες. Έχουν υπάρξει κατά καιρούς αντιρρήσεις ακόμα και από πολιτικά κόμματα ως προς την τελική τους χρήση. Εμείς πιστεύουμε -και φαντάζομαι ότι θα σας βρούμε συμμάχους και

υποστηρικτές σ' αυτήν μας τη θέση- ότι θα πρέπει να μετατραπούν σε ξενώνες υποδοχής. Είναι δίπλα απ' αυτό το νοσοκομείο το οποίο...

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δεσμεύεστε στοιχειωδώς χρονικά γι' αυτό;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Το χρονικά δεν μπορώ να σας το πω, αυτή η αρμοδιότητα δεν ανήκει σε μας, ανήκει στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου, όμως έχουμε ανοίξει το κεφάλαιο αυτό και θέλουμε να κάνουμε αυτήν τη μετατροπή. Αν έχουμε και τη δική σας υποστήριξη δεν θα έχουμε κανένα πρόβλημα γιατί ακούγονται πολλές και διάφορες απόψεις.

Σε ό,τι αφορά το καινούργιο ογκολογικό νοσοκομείο των Αγίων Αναργύρων για το οποίο με την ευκαιρία σας λέω ότι όπως είχαμε αναλάβει δημόσια δέσμευση θα τεθεί σε λειτουργία στις αρχές του επόμενου χρόνου, έχει προβλεφθεί ένα υπερσύγχρονο κτίριο με αντίστοιχη ξενοδοχειακή υποδομή στον ίδιο χώρο για τους συγγενείς και τους καρκινοπαθείς που βρίσκονται δυστυχώς στο τελικό στάδιο.

Συμφωνώ μ' αυτό που είπατε. Πάνω απ' όλα πέραν της θεραπευτικής προσπάθειας, είναι η ανακούφιση του πόνου και κυρίως ο σεβασμός στην αξιοπρέπεια του ασθενούς πριν από την τελική του διαδρομή.

Θα ήθελα για μία ακόμα φορά να σας διαβεβαιώσω ότι ο αγώνας μας συνολικά για την παροχή καλύτερων, αναβαθμισμένων, με σεβασμό στην αξιοπρέπεια του ασθενούς και του συγγενούς του πολιτικών για την υγεία θα συνεχιστεί.

Κλείνω δε με την επιβεβαίωση αυτού που είπαμε ότι η πόρτα είναι ανοιχτή και βεβαίως μπορείτε σήμερα μετά το τέλος της συνεδρίασης να επικοινωνήσετε μαζί μας για να το δούμε και αν θέλετε να παρίστασθε και σ' αυτήν την συνάντηση γιατί γνωρίζω ότι έχετε και προσωπική ευαισθησία πάνω σ' αυτό το θέμα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.